

چهارشنبه 28 اردیبهشت 15 جمادی الثاني 18 مه

مرگ ولید بن عبدالملک اموی - سال 96 هجری قمری...

مرگ ولید بن عبدالملک اموی - سال 96 هجری قمری

ابو عباس، ولید بن عبدالملک بن مروان بن حکم اموی، که نام مادر او و برادرش سلیمان بن عبدالملک، ولادة بنت عباس عیسی بود، پس از مرگ پدرش عبدالملک بن مروان، به عنوان ششمین خلیفه اموی بر سریر خلافت استقرار یافت و قریب به ده سال حکومت کرد. وی در ایجاد و توسعه بناهای مذهبی بسیار کوشا بود و آثار ارزشمندی از خود به جای گذاشت. ساخت مسجد اموی شام، گنبد بزرگ مسجدالاقصی و تجدید بنا و توسعه مسجدالنبی(ص) از آثار به جای مانده عصر او می باشند.

پدرش عبدالملک بن مروان، پیش از مرگ خود، وصیت کرد که پس از او، پسرش ولید و پس از ولید، پسر دیگرش سلیمان بن عبدالملک به مقام خلافت نایل آیند. اما هنگامی که ولید بن عبدالملک به خلافت رسید و پایه های قدرت خود را مستحکم نمود، با وسوسه های حجاج بن یوسف ثقفی و قتیبة بن مسلم، که از عاملان و فرماندهان ارشد دستگاه خلافت او بودند، تلاش نمود پسر خویش عبدالعزیز بن ولید را به جای برادر خود سلیمان بن عبدالملک، ولی عهد نماید و در این راه کوشش بسیار نمود.

ولیکن این امر برای او محقق نگردید و عاقبت الامر در نیمه جمادی الآخر سال 96 قمری و در 43 سالگی و یا 47 سالگی، در دمشق وفات یافت و در بخش بیرونی باب الصغیر و به قولی در گورستان "فرادیس" به خاک سپرده شد.

گفته شد که وی دارای نوزده پسر، چند دختر و چندین همسر و ام ولد بود.

سلیمان بن عبدالملک بن مروان بن حکم اموی، که مادر وی و برادرش ولید، ولادة بن عباس عیسی بود، پس از مرگ برادرش ولید، به عنوان هفتمین خلیفه اموی به مقام خلافت اسلامی نایل آمد.

وی به هنگام مرگ ولید، در رمله به سر می برد و ولی عهد خلافت اسلامی از جانب پدر خویش بود. گرچه ولید بن عبدالملک تلاش فراوانی به عمل آورد تا وی را از ولایت عهدی معزول و فرزند خود را به جای وی به این مقام منصوب کند، ولیکن شرایط و مقتضیات لازم برای او فراهم نگردید و به محض مرگ ولید، اعیان و اشراف حکومت از دمشق به سوی رمله رفتند تا با سلیمان بیعت کنند. ولی سلیمان بن عبدالملک نیز از رمله به سوی دمشق حرکت کرد و در بیت المقدس به هم رسیدند و در آن جا با وی بیعت کرده و به عنوان خلیفه مسلمانان بر وی سلام دادند.

سلیمان بن عبدالملک پس از نایل شدن به خلافت اسلامی به دمشق رفت و دستگاه خلافت را تحویل گرفت و به هواداران خویش بخشش های زیادی نمود و نسبت به کسانی که برادرش ولید را در خلع سلیمان از ولایت عهدی تحریک و تشویق می نمودند، تضییقاتی قائل شد و فشارهای گوناگونی بر آنان وارد کرد. از جمله قتیبة بن مسلم را از حکومت عراق معزول و به جای او، یزید بن مهلب را به حکومت عراق و خراسان منصوب کرد.

هم چنین وی پس از مرگ برادرش ولید بن عبدالملک، ساخت مسجد جامع اموی را تکمیل نمود.(1)

1- البداية و النهایة (ابن کثیر)، ج9، ص 188

آغاز خلافت سلیمان بن عبدالملک - سال 96 هجری قمری

سلیمان بن عبدالملک بن مروان بن حکم اموی، که مادر وی و برادرش ولید، ولادة بن عباس عیسی بود، پس از مرگ برادرش ولید، به عنوان هفتمین خلیفه اموی به مقام خلافت اسلامی نایل آمد.

وی به هنگام مرگ ولید، در رمله به سر می برد و ولی عهد خلافت اسلامی از جانب پدر خویش بود. گرچه ولید بن عبدالملک تلاش فراوانی به عمل آورد تا وی را از ولایت عهدی معزول و فرزند خود را به جای وی به این مقام منصوب کند، ولیکن شرایط و مقتضیات لازم برای او فراهم نگردید و به محض مرگ ولید، اعیان و اشراف حکومت از دمشق به سوی رمله رفتند تا با سلیمان بیعت کنند. ولی سلیمان بن عبدالملک نیز از رمله به سوی دمشق حرکت کرد و در بیت المقدس به هم رسیدند و در آن جا با وی بیعت کرده و به عنوان خلیفه مسلمانان بر وی سلام دادند.

سلیمان بن عبدالملک پس از نایل شدن به خلافت اسلامی به دمشق رفت و دستگاه خلافت را تحویل گرفت و به هواداران خویش بخشش های زیادی نمود و نسبت به کسانی که برادرش ولید را در خلع سلیمان از ولایت عهدی تحریک و تشویق می نمودند، تضییقاتی قائل شد و فشارهای گوناگونی بر آنان وارد کرد. از جمله قتیبة بن مسلم را از حکومت عراق معزول و به جای او، یزید بن مهلب را به حکومت عراق و خراسان منصوب کرد.

هم چنین وی پس از مرگ برادرش ولید بن عبدالملک، ساخت مسجد جامع اموی را تکمیل نمود.

روز بزرگداشت خیام نیشابوری

بیست و هشتم اردیبهشت ماه، مصادف است با روز بزرگداشت حکیم عمر خیام، پدر رباعی در ادبیات فارسی، شاعر، منجم و فیلسوف ایرانی

در کارگه کوزه‌گری رفتم دوش دیدم دو هزار کوزه گویا و خموش
ناگاه یکی کوزه بر آورد خـروش کو کوزه گر و کوزه خر و کوزه فروش

ابوالفتح عمر ابن ابراهیم خیام یا خیامی نیشابوری مشهور به حکیم عمر خیام، فیلسوف، ریاضی دان، ستاره شناس و شاعر قرن پنجم هجری قمری/ قرن دوازدهم میلادی است. شهرت او گرچه بیشتر به شاعری است اما در واقع خیام فیلسوف و ریاضی دانی بود که به آثار ابوعلی سینا پرداخت و یکی از خطبه های معروف او را در باب یکتایی خداوند به فارسی ترجمه کرد. اولین اشاره ای که به شعر خیام شده، صدسال پس از مرگ اوست.

نوشته اند، که خیام را به تدریس و نوشتن کتاب رغبت چندانی نبود. شاید به دلیل آنکه شاگردان هوشمند برگزیده ای پیرامون خود نمی یافت و چه بسا از آن جهت که اوضاع روزگار خود را، که مقارن حکومت سلجوقیان و مخالفت شدید با فلسفه و زمان رونق بازار بحث ها و جدل های فقیهان و ظاهریینان بود، شایسته ابراز اندیشه های آزاد و بلند نمی دید. با این همه، از او نوشته های بسیار برجای مانده که در قرون وسطی به لاتین ترجمه شد و مورد توجه اروپائیان قرار گرفت. رساله وی در جبر و مقابله و رساله ای دیگر، که در آن به طرح و پاسخگویی به مشکلات هندسه اقلیدس پرداخته، از جمله مشهورترین آثار ریاضی اوست.

خیام منجم بود و تقویم امروز ایرانی، حاصل محاسباتی است که او و عده ای از دانشمندان دیگر، در زمان جلال الدین ملک شاه سلجوقی انجام دادند و به نام وی تقویم جلالی خوانده می شود. خیام در باب چگونگی محاسبات نجومی خود رساله ای نیز نوشته است. وی علاوه بر ریاضی و نجوم، متبحر در فلسفه، تاریخ جهان، زبان شناسی و فقه نیز بود. علوم و فلسفه یونان را تدریس می کرد و دانشجویان را به ورزش جسمانی و پرورش نفس تشویق می کرد. از همین رو، بسیاری از صوفیان و عارفان زمان او را به خود نزدیک می یافته اند.

خیام سفرهای طولانی به سمرقند و بلخ و هرات و اصفهان کرد و همه جا با روشنی تمام در باب حیرت و سرگشتگی فلسفی خویش سخن می گفت و معتقدات دینی را مورد تردید قرار می داد. رساله ای در کیفیت معراج، رساله دیگر درباره علوم طبیعی و کتاب های بسیار به زبان های فارسی و عربی حاصل زندگی نسبتاً طولانی اوست.

از آثار معروف فارسی منسوب به عمر خیام، رساله نوروز نامه است که با نثری ساده و شیوا، پیدایی نوروز و آداب برگزاری آن را در دربار ساسانیان بازگو نموده. او در این رساله با شیفتگی تمام درباره آیین جهانداری شاهنشاهان کهن ایرانی و پیشه ها و دانش هایی که مورد توجه آنان بوده سخن رانده و تنی چند از شاهان داستانی و تاریخی ایران را شناسانده است.

شعر خیام، در قالب رباعی، شعری کوتاه، ساده و بدون هنرنمایی های فضل فروشانه و در عین حال حاوی معانی عمیق فلسفی و حاصل اندیشه آگاهانه متفکری بزرگ در مقابل اسرار عظیم آفرینش است. تعداد واقعی رباعیات خیام را حدود هفتاد دانسته اند، حال آن که بیش از چند هزار رباعی به او نسبت داده می شود. در دنیای ادب و هنر بیرون از مرزها، خاصه در جهان انگلیسی زبان، خیام معروف ترین شاعر ایرانی است که شهرتش از محافل علمی و ادبی بسیار فراتر رفته است. این شهرت مرهون ترجمه رباعیات او به وسیله ادوارد فیتز جرال شاعر انگلیسی است. اوست، که در قرن نوزدهم میلادی، افکار بزرگ فیلسوف و شاعر را به جهانیان شناساند و موجب توجه همگان به این اعجوبه علم و هنر گردید. از خیام است:

ابوحفص یا ابوالفتح الدین عمر بن ابراهیم نیشابوری مشهور به خیام از برجسته ترین حکما و ریاضی دانان جهان در سال 329 ه.ق در نیشابور به دنیا آمد. وی همچنین شاعر معروف ایرانی در قرنهای پنچ و شش است. خیام در نیشابور به دنیا آمد. بعدها به دلیل آنکه پدرش خیمه دوز بود به خیام معروف شد. کمتر می نوشت و شاگرد می پذیرفت، وی برای کسب دانش به خراسان و عراق نیز سفر کرد. به واسطه تبحر و دانش عظیمی که در ریاضیات و نجوم داشت از سوی ملکشاه سلجوقی فراخوانده شد، ملکشاه به او احترام می گذاشت و خیام نزد او قرب و منزلت ویژه ای داشت. او بنا به خواست ملکشاه در ساخت رصدخانه ملکشاهی و اصلاح تقویم با سایر دانشمندان همکاری داشت. حاصل کارش در این زمینه تقویم جلالی آن است که هنوز اعتبار و رواج دارد و تقویم او از تقویم گریگور یابی دقیق تر است.

در حدود دوازده اثر از خیام در علم و فلسفه به جای مانده است، اما همین آثار اندک، وی را در سراسر جهان به شهرت رسانده است. از مهمترین آنها کتاب جبر اوست که بهترین اثر در نوع خود در ریاضیات است. از دیگر آثار او می توان به رساله فی شرح ما اشکال من مصادرات اقلیدس، رساله فی ابراهین علی المسائل الجبر و المقابله (جبر خیام)، میزان الحکم رساله الکون و التکلیف، الجواب عم ثلاث مسائل اضیاء العقلی، رساله فی الوجود، رساله فی کلیه الوجود، نوروزنامه و کتاب الزیج المکشاهی که به رومی نیز ترجمه شده است. اشعار خیام بیشتر به زبان پارسی و تازی هستند مضمون عمده رباعیات خیام شک و حیرت، توجه به مرگ و فنا و تذکر در مورد مغتنم شمردن عمر آدمی است.

خیام در سال 517 ه.ق چشم از جهان فرو بست. وی را در زادگاهش نیشابور به خاک سپردند. آرامگاه این شاعر بزرگ و ریاضی دان مشهور ایرانی، حکیم عمر خیام در باغی در نیشابور است.

موزه خیام

در 28 اردیبهست ماه 1379 به مناسبت برگزاری کنگره جهانی خیام و با عنایت به شأن و مرتبه علمی حکیم عمر خیام و آثار ارزشمند باقی مانده از وی به ویژه در رابطه با دانش ستاره شناسی، تقویم، ریاضیات و اشارات مکرر خیام به خاک، کوزه و کوزه گری و اهمیت سفال نیشابور و نیز فقدان موزه ای در استان که به نوعی معرف مراتب علمی و بیانگر ویژگیهای دوران حکیم عمر خیام باشد، موجب شد که سازمان میراث فرهنگی اقدام به تأسیس موزه خیام در کنار آرامگاه خیام نماید.

گماشتن ناپلئون بناپارت بعنوان امپراتور فرانسه در سال 1804 میلادی

ناپلئون بناپارت امپراتور فرانسه در سال 1804 میلادی شد و مجلس سناي این کشور تصویب کرد که از آن پس ناپلئون امپراتور مادام العمر فرانسه است. همچنین مجلس فرانسه بر موروثی بودن این مقام در میان وارثان ناپلئون صحه گذارد. گفتنی است که دوران امپراتوری ناپلئون دیری نپایید و در سال 1814 میلادی خاتمه یافت.

پیاده شدن سربازان استعمارگر فرانسوی در ساحل الجزیره در سال 1830 میلادی

سربازان استعمارگر فرانسوی در ساحل الجزیره در سال 1830 میلادی پیاده شدند. این عملیات مقدمه جنگهایی بود که در شمال افریقا برای الحاق الجزایر به کشور فرانسه صورت گرفت. بهانه شاه فرانسه برای حمله به الجزایر این بود که در سال 1827 میلادی حسین فرمانروای الجزایر برای وصول 7 میلیون فرانک طلب خود فرانسه را تهدید کرده بود. دوماه بعد الجزایر به تصرف کامل فرانسه درآمد.

تأسیس نخستین مجمع هندو توسط مهاتما گاندی در سال 1915 میلادی

مهاتما گاندی نخستین مجمع هندو را در حومه شهر احمد آباد هندوستان در سال 1915 میلادی تأسیس کرد. گاندی خود اولین عضو این مجمع بود و اعضای آن زندگی خود را وقف مبارزات استقلال طلبانه هندو سعادت مردم این کشور کرده بودند. مجمع هندو به تعبیری مرکز مبارزه با انگلیسی ها بود و گاندی به مبارزه بدون خشونت معتقد بود. سرانجام این روش مبارزه گاندی و یارانش انگلیسی ها را در هندوستان با مشکلات فراوان و عمده روبرو کرد.

تصرف دیوار چین توسط قوم منچو در سال 1644 میلادی

قوم منچو دیوار بزرگ چین را در سال 1644 میلادی تصرف کرد. پیش از قوم منچو سلسله مینگ در چین تسلط داشت و در همین زمان بود که ورود اروپاییان بویژه انگلیسیها به این سرزمین آغاز شد. شایان توجه است که ساختمان دیوار چین در سال 204 قبل از میلاد به پایان رسید و در بنای آن بیش از 300000 تن از مجرمان سیاسی و امیران جنگی شرکت داشتند.